

hvilke krav den til enhver tid værende debet- eller kreditsaldo er sammensat af.

Der ændres ikke i de grundlæggende regler for, hvordan og hvornår, der skal ske angivelse og indbetaling vedrørende de enkelte krav. For så vidt angår de krav, der er fuldt og helt omfattet af opkrævningslovens regler, vil det således fortsat være angivelses- og betalingsfristerne i lovens § 2, der vil være gældende, mens f.eks. moms, told og (aconto)selskabsskatter fortsat vil følge de angivelsesfrister, der er fastsat i de respektive lovgivninger.

3.2 Debet- og kreditsaldo

Som nævnt opereres der med begreberne debet- og kreditsaldo, og opkrævning og betaling vil med gennemførelsen af skattekontokonceptet rette sig mod den til enhver tid værende saldo og ikke mod de enkelte krav.

For at sikre skattekontoen en vis fleksibilitet og for at undgå at skulle udsende et større antal rykkere, fastsættes grænsen for, hvor stor en debetsaldo (skyld til told- og skatteforvaltningen) der tillades, før der udsendes en rykkerskrivelse, til 5.000 kr. Det er ved fastsættelsen af denne grænse beregnet, at told- og skatteforvaltningen årligt vil kunne spare op mod 400.000 rykkerskrivelser, dvs., en betydelig administrativ besparelse, som dog skal modregnes med indtægten fra de rykkergebyrer, der faktisk betales. Samlet er der dog tale om såvel en administrativ lettelse som en besparelse for told- og skatteforvaltningen, jf. nedenfor om de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget.

Dette kan udtrykkes således, at virksomhederne får lov at have en »kassekredit« på op til 5.000 kr. mod at betale den til enhver tid værende morarentesats herfor, og samtidig er det et væsentligt element heri, at virksomhederne »slipper« for rykkere vedrørende småbeløb på under 5.000 kr., men virksomheden kan følge saldoen og alle dens bevægelser online.

Overstiger debetsaldoen 5.000 kr. udsendes der en rykker herfor. Efterkommes denne rykker ikke overgives beløbet til inddrivelse efter de gældende regler herom. Om oversendelse af beløb til restanceinddrivelsesmyndigheden samt behandlingen af beløb under inddrivelse se afsnit 3.9 nedenfor.

Udgangspunktet for skattekontoen er, at så snart skattekontoens saldo går i kredit, dvs., i det øjeblik hvor der af den ene eller anden grund skal udbetales et beløb til virksomheden, f.eks. negativ moms, udbetales hele kreditsaldoen automatisk til virksomhedens nemkonto.

En kreditsaldo vil alene bestå, hvis virksomheden positivt tilkendegiver, at den ønsker en at have en kre-

ditsaldo af en vis størrelse stående til betaling af kommende krav, jf. nærmere herom under afsnit 3.6 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 9, den foreslåede § 16c, stk. 4.

3.3 Hvilke virksomheder og hvilke krav er omfattet af skattekontoen

Skattekontokonceptet vil fra start rette sig mod erhvervsdrivende virksomheder. Såvel personligt drevne virksomheder som selskaber, erhvervsdrivende fonde og foreninger vil være omfattet af reglerne om skattekontoen. Alle erhvervsdrivende virksomheder, der er registreret for et eller flere betalingsforhold hos told- og skatteforvaltningen vil således anvende reglerne om skattekontoen. I modsætning til den svenske ordning udeholdes private personers betalinger - med en enkelt undtagelse (motorafgifterne) - fra ordningen.

Også offentlige myndigheder, stat, kommuner og institutioner, herunder selvejende institutioner, der f.eks. indeholder og indbetaler skatter til told- og skatteforvaltningen vil være omfattet af reglerne om skattekontoen. Nedenfor anvendes under ét for samtlige omfattede - både offentlige og private - udtrykket »virksomhederne«.

Hensigten er så vidt muligt, at *alle* betalinger mellem virksomhederne og told- og skatteforvaltningen, som er knyttet til virksomhedens CVR.nr. eller SE.nr. skal være omfattet af skattekontoen. Enhver betaling, der holdes uden for skattekontokonceptet vil betyde, at denne systemmæssigt skal behandles selvstændigt, og en del af rationalet og de administrative besparelser, der er forbundet med gennemførelsen af skattekontoen, bortfalder herved.

Det generelle udgangspunkt for ordningen er, at de skatte- og afgifts krav som virksomhederne afregner, og som i dag er omfattet af opkrævningslovens bestemmelser, fremover skal afregnes via skattekontoen. Den nærmere afgrænsning af hvilke krav, der falder ind under reglerne i opkrævningsloven, findes i lovens § 1, stk. 1-5.

I § 1, stk. 1, fastslås det, at loven gælder for skatter og afgifter mv., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger mv. er eller skulle have været registreret hos told- og skatteforvaltningen, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser om opkrævning mv. i anden lovgivning eller i EF-forordninger.

§ 1, stk. 2, henviser til § 9, der indeholder særlige regler om angivelse for visse varemottagere.

I § 1, stk. 3, slås det fast, at loven også gælder for opkrævning af andre skatter og afgifter i det omfang, der i anden lovgivning henvises hertil. I praksis findes